

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže a soudkyň Mgr. et Mgr. Lenky Bahýľové, Ph.D., a Mgr. Věry Jachurové v právní věci

žalobkyně: **CZECH TOP 100, a.s.**, IČO: 257 36 132
sídlem Revoluční 767/25, 110 00 Praha
zastoupena Euro-Trend, s. r. o., IČO: 615 00 542
sídlem Senovážné náměstí 978/23, 110 00 Praha

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 7. 11. 2016, č. j. 49647/16/5000-10470-711175 a č. j. 49653/16/5000-10470-711175

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a obsah napadených rozhodnutí

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví označených rozhodnutí žalovaného (dále společně jen „napadená rozhodnutí“), jimiž byly částečně změněny platební výměry Finančního úřadu pro hlavní město Prahu (dále též jen „správní orgán

prvního stupně“ nebo „správce daně“) ze dne 6. 4. 2016, č. j. 2627658/16/2000-31475-108958 a č. j. 2627733/16/2000-31475-108958.

2. Správce daně v platebním výměru ze dne 6. 4. 2016, č. j. 2627658/16/2000-31475-108958 vyměřil žalobkyni odvod do státního rozpočtu za porušení daňové kázně ve výši 217 319 Kč a v platebním výměru ze dne 6. 4. 2016, č. j. 2627733/16/2000-31475-108958 vyměřil žalobkyni odvod do Národního fondu za porušení daňové kázně ve výši 1 231 471 Kč. V odůvodnění obou platebních výměrů správce daně odkázal na Zprávu o daňové kontrole ze dne 4. 4. 2016, č. j. 2221025/16/2000-31475-108958 (dále jen „zpráva o daňové kontrole“).
3. Ve zprávě o daňové kontrole se uvádí, že žalobkyně jakožto příjemce dotace převedla poskytnutou dotaci z bankovního účtu č. 7263587001/5500, na který byla dotace zaslána, na jiný bankovní účet žalobkyně č. 2345620052/5500. V šesti platbách v období od 17. 12. 2012 do 29. 1. 2013 převedla na druhý z účtů částky v celkové výši 1 725 000 Kč. Tyto převody byly provedeny v rozporu s bodem 4.6 Příručky pro příjemce finanční podpory z operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost (dále též jen „Příručka pro příjemce“). Správce daně konstatoval, že převodem poskytnuté dotace na jiný běžný bankovní účet žalobkyně nebyl uskutečněn výdej, který přímo souvisel s realizací projektu. Žalobkyně si mohla převést jen tu část, která odpovídala 16 % výši nepřímých nákladů z aktuálně poskytnutých finančních prostředků, což při poskytnutí finančních prostředků dne 14. 12. 2012 ve výši 1 726 320,26 Kč činilo 276 211,24 Kč. Ostatní uskutečněné převody neměly souvislost s realizací projektu a ani s odpočty procentních výši nepřímých nákladů, které jsou odvislé od skutečné poskytnuté dotace. V době realizovaných převodů na jiný bankovní účet nebyla ještě další dotace poskytnuta a žalobkyně nemohla dovodit výši nepřímých nákladů, kterou by si mohla převést na svůj jiný běžný účet.
4. Správce daně doplnil, že uskutečněný výdaj z běžného bankovního účtu nebyl použit na žádný závazek žalobkyně související s realizací projektu, tudíž tento výdaj nesouvisel s projektem. Tuto skutečnost sama žalobkyně potvrdila v námitkách, kde uvedla, že přesun dotace byl pouze z technických důvodů. Stav bankovního účtu č. 2345620052/5500, na který byly převáděny poskytnuté finanční prostředky, byl ke dni 03. 12. 2012 záporný, a to - 1 490 113,62 Kč, ke dni 01. 01. 2013 byl stav taktéž záporný, a to - 1 345 906,58 Kč.
5. Správce daně uzavřel, že převodem finančních prostředků na jiný běžný bankovní účet žalobkyně došlo k porušení bodu 4.6. Příručky pro příjemce a ustanovení v části II. bod 6.1 Rozhodnutí o poskytnutí dotace č. OPLZZ/3.4/88/00049 na realizaci projektu reg. č. CZ.1.04/ 3.4.04/88.00049 (dále jen „rozhodnutí o poskytnutí dotace“), čímž došlo k porušení rozpočtové kázně ve výši 1 448 788,76 Kč ve smyslu ustanovení § 44 odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o rozpočtových pravidlech“). Podle části IV bodu 2.6 rozhodnutí o poskytnutí dotace je porušení nebo nesplnění povinností stanovených v části II. bodu 6.1 rozhodnutí o poskytnutí dotace porušením rozpočtové kázně podle § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech a povede podle § 44a odst. 4 písm. c) k odvodu za porušení rozpočtové kázně ve výši porušení rozpočtové kázně, kdy podíl prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu na předfinancování výdajů, které mají být kryty prostředky z rozpočtu Evropské unie kromě prostředků z Národního fondu (§ 44 odst. 2 písm. h)

zákona o rozpočtových pravidlech], činil celkem 217 318,31 Kč (15%) a podíl prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu na předfinancování výdajů, které mají být kryty prostředky z Národního fondu [§ 44 odst. 2 písm. f) zákona o rozpočtových pravidlech], činil celkem 1 231 470,44 Kč (85%).

6. Proti oběma vydaným platebním výměrům podala žalobkyně odvolání.
7. Žalovaný v napadeném rozhodnutí ze dne 7. 11. 2016, č. j. 49647/16/5000-10470-711175 změnil část výroku rozhodnutí správce daně ze dne 6. 4. 2016, č. j. 2627658/16/2000-31475-10858 tak, že vyměřil odvod do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně ve výši 203 317 Kč. Napadeným rozhodnutím ze dne 7. 11. 2016, č. j. 49653/16/5000-10470-711175 změnil žalovaný část výroku rozhodnutí správce daně ze dne 6. 4. 2016, č. j. 2627733/16/2000-31475-108958 tak, že vyměřil odvod do Národního fondu za porušení rozpočtové kázně ve výši 1 152 129 Kč.
8. Z odůvodnění napadených rozhodnutí lze shrnout, že žalovaný nerozporuje skutečnost, že by žalobkyně nemusela mít zřízen samostatný projektový účet. Nicméně před vydáním právního aktu o poskytnutí podpory byla žalobkyně povinna mít zřízen bankovní účet. V rozhodnutí o poskytnutí dotace je uveden bankovní účet č. 7263587001/550, který žalobkyně sdělila poskytovateli dotace před vydáním rozhodnutí o poskytnutí dotace.
9. Žalovaný dále uvedl, že správce daně v rámci daňové kontroly zjistil, že žalobkyni byla dne 14. 12. 2012 na bankovní účet č. 7263587001/5500 poukázána první část dotace ve výši 1 726 320,26 Kč. Žalobkyně po obdržení prostředků provedla v období od 17. 12. 2012 do 29.1.2013 převod peněžních prostředků v celkové výši 1 725 000,00 Kč na jiný svůj bankovní účet č. 2345620052/5500. Tato skutečnost byla doložena výpisy z obou předmětných bankovních účtů a potvrdila ji i žalobkyně ve svém vyjádření k výsledkům kontrolního zjištění, kde popsala, že se jednalo o převod z technických důvodů; tuto skutečnost nerozporovala ani v podaném odvolání. Žalobkyně však porušila bod 4.6. Příručky pro příjemce. Ze znění tohoto bodu nevyplývá, že by veškeré financování projektu muselo být zajišťováno prostřednictvím jediného bankovního účtu žalobkyně. Naopak Příručka pro příjemce dává žalobkyni možnost financovat projekt prakticky z jakéhokoli bankovního účtu, který vlastní. Nelze proto automaticky uzavřít, že převod peněžních prostředků v celkové výši 1 725 000,00 Kč z jednoho bankovního účtu žalobkyně na druhý musel být nutně považován za porušení Příručky pro příjemce, podmínek rozhodnutí o poskytnutí dotace, a tím za neoprávněné použití peněžních prostředků a porušení rozpočtové kázně. V souladu s citovanou definicí bodu 4.6. Příručky pro příjemce bylo totiž podle žalovaného zapotřebí pokračovat ve správním úvaze a zabývat se definicí pojmu „*operace nesouvisející s projektem*“. Tato definice je uvedena v poznámce pod čarou, z níž plyne, že je zapotřebí posoudit rovněž použití peněžních prostředků v souladu nebo rozporu s jejich účelem.
10. Z předložených výpisů z účtu č. 2345620052/5500, na který byly finanční prostředky převedeny, je patrné, že z bankovního účtu byl splácen investiční úvěr i poplatky za kontokorentní úvěr a stav účtu byl minusový. Dále žalovaný zdůraznil, že v průběhu daňové kontroly nebyl žalobkyni uveden, vysvětlen ani doložen účel provedení převodů dotačních prostředků, který by souvisel s účelem využití poskytnutých peněžních prostředků na realizaci projektu. Převody peněžních prostředků na druhý bankovní účet

žalobkyně časově nesouhlasily s výdaji na projekt. Převody byly provedeny v období od 17. 12. 2012 do 29. 01. 2013, ale výdaje účelově vynaložené na projekt byly provedeny až od ledna 2013. Neodpovídá ani finanční výše převodů vůči výdajům vynaloženým na projekt i s přihlédnutím k převodu peněžních prostředků partnerovi projektu. Žalovaný vzhledem k výše uvedenému vyhodnotil, že převody dotačních prostředků ve výši 1 355 445,06 Kč označené poskytovatelem dotace jako neoprávněné byly provedeny v rozporu s Příručkou pro příjemce, a žalobkyně tak prokazatelně nedodržela bod 4.6 Příručky pro příjemce, a tím zároveň porušila výše citovanou část V. bod 4. Rozhodnutí o poskytnutí dotace.

11. Žalovaný shrnul, že žalobkyně obdržela od poskytovatele v kontrolovaném období první část dotace ve výši 1 726 320,26 Kč. Částku ve výši 1 725 000,00 Kč postupně převedla na svůj další účet. V kontrolovaném období provedla úhrady způsobilých výdajů v celkové výši 370 875,20 Kč, které uznal i poskytovatel a zahrnul je k proplacení. Tyto prostředky bylo nutné zohlednit, protože v jejich případě nedošlo k objektivnímu využití veřejných prostředků v rozporu s jejich účelem. Operace nesouvisející s projektem, kdy objektivně došlo k využití veřejných prostředků v rozporu s jejich účelem, činila 1 355 445,06 Kč. Na základě tohoto upraveného výpočtu dospěl žalovaný k závěru, že celková výše porušení rozpočtové kázně činila 1 355 145,06 Kč, kdy ve smyslu § 44a odst. 6 zákona o rozpočtových pravidlech se odvod za porušení rozpočtové kázně rozdělí na odvod do státního rozpočtu a odvod do Národního fondu ve stejném poměru, v jakém tato dotace byla z těchto prostředků složena. Dotace byla poskytnuta z 85% z prostředků ESF a z 15% z prostředků státního rozpočtu, odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 1 355 445,06 Kč se proto rozdělí na odvod do státního rozpočtu ve výši 203 317,00 Kč (po zaokrouhlení dle § 146 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb. daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „daňový řád“) a na odvod do Národního fondu ve výši 1 152 129,00 Kč (po zaokrouhlení dle § 146 odst. 1 daňového řádu).

II. Obsah žaloby

12. Žalobkyně v žalobě uvedla, že předmětem sporu bylo nakládání s první částí dotace v celkové výši 1 725 000 Kč, když z odůvodnění napadených rozhodnutí vyplynulo, že správce daně považoval za jednání, které bylo v rozporu s bodem 4.6. Příručky pro příjemce, pouhou skutečnost, že došlo k převodu peněžních prostředků z jednoho bankovního účtu žalobkyně na druhý.
13. Správce daně v odůvodnění napadených rozhodnutí výslovně konstatoval, že žalobkyně nebyla povinna zřizovat samostatný projektový účet (a z něj realizovat úhrady týkající se projektu, na který obdržela poskytnuté finanční prostředky.) Přitom ze závěrů správce daně vyplývalo, že za pochybení považoval výhradně tu skutečnost, že se žalobkyně nechovala právě tak, jako by jí povinnost zřídit a vést projektový účet byla uložena.
14. Žalobkyně již v odvolání namítala, že převod peněz mezi bankovními účty, pokud k úhradám nákladů docházelo a mohlo docházet rovněž z jiných bankovních účtů, nebylo možné bez dalšího považovat za operace, které nesouvisí s realizací projektu. Zejména v těch případech, kdy byl realizován převod na účet, ze kterého byly nebo měly být realizovány platby třetím osobám, se dle názoru žalobkyně zcela jasně jednalo o operaci související přímo s realizací projektu. Tím, že správce daně deklaroval za porušení pravidel

pouhý přesun peněžních prostředků mezi bankovními účty příjemce finančních prostředků, zcela rezignoval nad faktickým prověřováním účelovosti čerpání finančních prostředků v souladu s projektem. Správce daně tak postavil formální hledisko evidence prostředků na jednom konkrétním bankovním účtu nad prověřování faktického využití obdržených finančních prostředků v souladu se schváleným projektem. Vzhledem k tomu, že dne 2. 7. 2013 obdržela žalobkyně další část finančních prostředků, bylo zřejmé, že v době od přijetí první části finančních prostředků do konce 1. pololetí 2013 byly finanční prostředky v režimu ex-ante využity v souladu s projektem a vznikl nárok na další finanční prostředky v režimu ex-post.

15. Dále žalobkyně namítla, že v napadených rozhodnutích žalovaný pouze zopakoval argumenty správce daně. Ve skutečnosti však neodůvodnil, z jakého důvodu měl být převod peněžitých prostředků z prostředků z bankovního účtu použitého pro příjem dotace na účet, ze kterého byly realizovány platby vůči třetím stranám, považován za porušení dotačních podmínek. Uvedená operace totiž sama o sobě nepředstavovala čerpání dotace, ale jednalo se o operaci, která čerpání dotace předcházela, resp. ji měla umožnit. Podle názoru žalobkyně žalovaný svým jednáním nesprávně právně posoudil zjištěný skutkový stav a postupoval protiprávně, pokud rozhodnutí správce daně nezrušil.

III. Vyjádření žalovaného

16. Žalovaný navrhl, aby byla žaloba zamítnuta. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobkyně zopakovala svoji argumentaci uvedenou v odvolání. Žalovaný v napadeném rozhodnutí řádně odůvodnil, že z předložených bankovních výpisů druhého účtu, na který byly finanční prostředky převáděny, bylo patrné, že z něj byl splácen investiční úvěr banky i poplatky za kontokorentní úvěr a stav účtu byl mínusový. V průběhu daňové kontroly nebyl žalobkyní uveden, vysvětlen ani doložen účel převodu dotačních prostředků, který by souvisel s účelem využití poskytnutých peněžních prostředků na realizaci projektu.
17. Žalovaný dodal, že pro dokazování je významné především rozložení důkazního břemene. Daňový subjekt byl povinen prokazovat všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v řádném daňovém tvrzení, dodatečném daňovém tvrzení a v dalších podáních. Naopak správce daně nese důkazní břemeno prokázat oznámení vlastních písemností, skutečnosti rozhodné pro užití právní domněnky nebo právní fikce, skutečnosti vyvracející věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost povinných evidencí, účetních záznamů i dalších záznamů, listin a důkazních prostředků uplatněných daňovým subjektem, skutečnosti rozhodné pro posouzení skutečného obsahu právního úkonu nebo jiné skutečnosti a konečně též skutečnosti rozhodné pro uplatnění následku za porušení povinností při správě daní.
18. V posuzovaném případě správce daně své důkazní břemeno unesl a následně mohl konstatovat, že žalobkyně ani v rámci odvolacího řízení neuvedla důvod, proč byly peněžní prostředky mezi účty převáděny, za jakým účelem, či jak tyto prostředky souvisely s projektem. Žalovaný vzhledem k výše uvedeným skutečnostem vyhodnotil, že převody dotačních prostředků ve výši 1 355 445,06 Kč, označené poskytovatelem jako neoprávněné, byly provedeny v rozporu s Příručkou pro příjemce. Žalobkyně tak

prokazatelně nedodržela bod 4.6 Příručky pro příjemce, a tím zároveň porušila část V. bod 4. rozhodnutí o poskytnutí dotace.

19. Žalovaný má za to, že v daném případě při hodnocení důkazů žádným způsobem nepochybil, přičemž nesouhlas žalobkyně se samotnými výsledky takového hodnocení není ekvivalentem pro závěr o tom, že dokazování nebylo učiněno správně, nebo že žalovaný nevycházel ze skutečného stavu věci. Všechny závěry žalovaného měly relevantní podklad v předmětném správním spisu.

IV. Posouzení věci soudem

20. Městský soud v Praze přezkoumal napadená rozhodnutí i řízení, které jejich vydání předcházelo, a to v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002, soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“], přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí.
21. Soud předně považuje za vhodné shrnout relevantní ustanovení zákona o rozpočtových pravidlech a taktéž další relevantní dokumenty, na které odkazuje rozhodnutí o poskytnutí dotace, jimiž byla žalobkyně jako příjemce dotace povinna se řídit.
22. Podle § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech ve znění účinném do 19. 2. 2015 *porušením rozpočtové kázně je neoprávněné použití nebo zadržení peněžních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státního fondu, Národního fondu nebo státních finančních aktiv jejich příjemcem.*
23. Podle § 44a odst. 4 písm. c) zákona o rozpočtových pravidlech *odvod za porušení kázně činí v ostatních případech částku, v jaké byla porušena rozpočtová kázeň.*
24. Podle části V. bodu 5. rozhodnutí o poskytnutí dotace *nestanoví-li toto Rozhodnutí jinak, je příjemce dotace povinen řídit se při realizaci projektu ustanoveními části dokumentů, na něž rozhodnutí odkazuje jako na celek. Dokumenty podle předchozí věty jsou pro příjemce dotace závazné ve verzi platné v den učinění příslušného úkonu nebo v den porušení příslušného ustanovení Rozhodnutí. V případě zadávání zakázek je pro příjemce dotace závazný Metodický pokyn pro zadávání zakázek OP LZZ ve verzi platné v den zahájení zadávání zakázky.*
25. Podle části V. bodu 6. rozhodnutí o poskytnutí dotace jsou součástí rozhodnutí o poskytnutí dotace tyto přílohy: *Příloha č. 1 – Klíčové aktivity; Příloha č. 2 – Rozpočet projektu; Příloha č. 3 – Harmonogram jednotlivých aktivit projektu; Příloha č. 4 – Přehled monitorovacích indikátorů; Příloha č. 5 Seznam partnerů podle § 14 odst. 3 písm. j) zákona 218/2000 Sb., Příloha č. 7 – Cílové skupiny; Příloha č. 8 – Území dopadu.*
26. Rozhodnutí o poskytnutí dotace odkazuje na své přílohy a další dokumenty, kterými jsou zejména a) Příručka pro příjemce finanční podpory z OP LZZ [viz část II bod 5.3 rozhodnutí o poskytnutí dotace], b) Metodika způsobilých výdajů OP LZZ [viz části II bod 6.1. rozhodnutí o poskytnutí dotace]. Tyto dokumenty jsou dostupné na internetových stránkách Evropské unie, Evropského sociálního fondu, Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost (<https://www.esfcr.cz/>).

27. Podle bodu 4.6. Příručky pro příjemce, v rozhodné verzi 1.7, je příjemce *povinen veškeré financování projektu zajišťovat pouze prostřednictvím bankovních účtů organizace příjemce, event. partnera s finančním příspěvkem. Poskytovatel zasílá platby příjemci na účet identifikovaný v právním aktu.*

Zákaz peněžních operací nesouvisejících s projektem

Příjemce finanční podpory nesmí s finančními prostředky zaslánými v režimu ex-ante (vč. průběžných plateb navazujících na poskytnuté části dotace) poskytovatelem podpory k realizaci projektu provádět žádné operace, které nesouvisí přímo s realizací tohoto projektu. Jakékoli porušení tohoto zákazu je porušením rozpočtové kázně stanovené v § 44 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech v platném znění a může vést k odebrání finančních prostředků. Při kontrole dodržování tohoto pravidla se v případě projektů využívající nepřímé náklady zohledňuje celková výše nepřímých nákladů stanovených v právním aktu.

Operací nesouvisející s projektem se rozumí takové nakládání s prostředky, kdy objektivně dojde k využití veřejných prostředků v rozporu s jejím účelem a jednání příjemce má finanční dopad.

28. V podané žalobě žalobkyně uvedla, že správce daně, potažmo žalovaný, považoval za jednání, které je v rozporu s Příručkou pro příjemce, pouhou skutečnost, že došlo k převodu peněžních prostředků mezi účty žalobkyně, a že žalovaný nikterak neodůvodnil, z jakého důvodu měl být převod peněžitých prostředků porušením dotačních podmínek. Této stěžejní žalobní námitce však soud nemohl přisvědčit.
29. Jak totiž v obou napadených rozhodnutích uvedl žalovaný, žalobkyně nemohla bez dalšího pochybit pouze tím, že peněžité prostředky převedla mezi svými dvěma bankovními účty. Ostatně takové nakládání s poskytnutými peněžními prostředky je zcela ve shodě se shora citovaným bodem 4.6. Příručky pro příjemce.
30. Podle části III. bodu 2. rozhodnutí o poskytnutí dotace budou finanční prostředky dotace *příjemci dotace poukazovány bezhotovostním bankovním převodem na bankovní účet příjemce dotace uvedený v tomto Rozhodnutí.* V části I. bodu 1. rozhodnutí o poskytnutí dotace je pak uveden bankovní účet č. 7263587001/5500. Na tento účet, vedený u společnosti Raiffeisenbank, a.s., posléze Ministerstvo práce a sociálních věcí jakožto poskytovatel dotace zaslalo první část dotace ve výši 1 726 320,26 Kč, jež byla na účet připsána dne 14. 12. 2012. Dne 17. 12. 2012 žalobkyně z tohoto účtu převedla na účet č. 2345620052/5500, vedený taktéž u společnosti Raiffeisenbank, a.s., částku 700 000 Kč, dne 19. 12. 2012 částku ve výši 250 000 Kč a dne 28. 12. 2012 opět částku ve výši 250 000 Kč, dne 4. 1. 2013 částku ve výši 250 000 Kč a dne 29. 1. 2013 částku ve výši 25 00 Kč. Toto vyplývá z bankovního výpisu z předmětného účtu za období od 1. 12. 2012 až 31. 12. 2012 a za období od 1. 1. 2013 do 31. 1. 2013, které jsou založeny ve správním spise. Potud soudu nezbyvá než konstatovat, že tyto převody probíhaly zcela v souladu s rozhodnutím o poskytnutí dotace, resp. v souladu s Příručkou pro příjemce. Tento fakt ostatně zdůraznil i žalovaný v napadených rozhodnutích, když uvedl, že Příručka pro příjemce dává žalobkyni možnost „*financovat projekt prakticky z jakéhokoliv bankovního účtu, jehož je vlastníkem. Nelze proto automaticky uzavřít, že převod peněžních prostředků v celkové výši 1 725 000,00 Kč z jednoho bankovního účtu odvolatele na druhý musí být nutně považován za porušení Příručky OP LZZ, podmínek Rozhodnutí, a tím za neoprávněné použití peněžitých prostředků a porušení rozpočtové kázně.*“

31. Pokud žalobkyně tvrdí, že prostý převod peněžních prostředků mezi jejími účty byl důvodem, pro který jí byl vyměřen odvod za porušení rozpočtové kázně, resp. že tímto převodem se dopustila porušení dotačních podmínek, svědčí to o nepochopení skutečností, na jejichž základě byl tento odvod vyměřen, resp. o nepochopení odůvodnění napadených rozhodnutí. Porušení dotačních podmínek totiž nenastalo pouhým převedením peněžitých prostředků mezi účty žalobkyně, ale až následnými transakcemi prováděnými z bankovního účtu č. 2345620052/5500. Jak je uvedeno v bodě 4.6. Příručky pro příjemce dotace, *příjemce finanční podpory nesmí s finančními prostředky zaslanými v režimu ex-ante (vč. průběžných plateb navazujících na poskytnuté části dotace) poskytovatelem podpory k realizaci projektu provádět žádné operace, které nesouvisí přímo s realizací tohoto projektu.* V poznámce pod čarou se pak uvádí, že *operací nesouvisející s projektem se rozumí takové nakládání s prostředky, kdy objektivně dojde k využití veřejných prostředků v rozporu s jejím účelem a jednání příjemce má finanční dopad.*
32. Žalovaný v napadených rozhodnutích odkázal v tabulce č. 3 na výdaje uvedené v Soupisce účetních dokladů ze dne 25. 4. 2013, ze které vyplývá, že přímé náklady tvořily částku ve výši 319 720,00 Kč. Podle části II. bodu 6.2.2. Rozhodnutí o poskytnutí dotace se nepřímé náklady *prokazují procentuálním poměrem vůči způsobilým přímým nákladům skutečně vynaloženým a prokázaným podle bodu 6.2.1. Procentuální poměr nepřímých nákladů činí 16% způsobilých přímých nákladů skutečně vynaložených a prokázaných podle § 6.2.1, snížených o výdaje na křížové financování.* Na základě výše uvedeného tak lze dojít k závěru, že hodnota nepřímých nákladů činila 51 155,20 Kč. Celková hodnota způsobilých výdajů tak byla ve výši 370 875,20 Kč. Toto také vyplývá z dokladů založených ve správním spise, což žalobkyně nerozporovala v průběhu řízení před správními orgány ani v podané žalobě.
33. Zbývající výdaje ve výši 1 355 455,06 Kč pak byly žalovaným důvodně vyhodnoceny jako neoprávněné a v rozporu s bodem 4.6. Příručky pro příjemce. Je totiž zřejmé, že z bankovního účtu č. 2345620052/5500, na který byly prostředky převedeny, nemohla být převedená částka účelně vynaložena na výdaje sloužící ve prospěch projektu, na který byla poskytnuta. Z tohoto účtu totiž byl mimo jiné splácen jednak investiční úvěr (např. dne 25. 12. 2012, 25. 1. 2013) či poplatky za kontokorentní úvěr (31. 12. 2012, 31. 1. 2013) a byly zde prováděny i jiné platby a výběry. Stav bankovního účtu č. 2345620052/5500 byl totiž po celou zájmovou dobu (prosinec 2012 a leden 2013) minusový, a nejvýznamnější příjmy, jež na účet plynuly, byly právě převody výše uvedených částek, poskytnutých poskytovatelem dotace v rámci dotačního plnění. Je taktéž zřejmé, že např. v období od 17. 12. 2012 do 23. 12. 2012, kdy na účet byly převedeny částky v celkové výši 950 000 Kč, byly v rozhodnou dobu z účtu uskutečněny výdaje ve výši 628 529,44 Kč, aniž by to byly výdaje související s projektem. Žalobkyně tedy část příjmů, které si na účet převedla, použila pro jiné účely. Toto ostatně potvrzuje i fakt, že ke dni 16. 12. 2012 byl stav účtu záporný (- 1 413 413,67 Kč) a ke dni 3. 2. 2013 byl stav účtu taktéž záporný (- 1 138 055,14 Kč), přestože v této době přišlo na účet předmětných 1 725 000 Kč, přičemž ze Soupisky účetních dokladů ze dne 24. 4. 2013 vyplývá, že v tomto období (od 16. 12. 2012 do 3. 2. 2013) byly učiněny přímé výdaje pouze ve výši 147 420 Kč (tj. celkové způsobilé výdaje ve výši 171 007,20 Kč). Platby z jiného účtu být provedeny nemohly, jelikož z výpisu z druhého známého účtu žalobkyně č. 72635870001/5500 vyplývá, že v období od 1. 12. 2012 do 31. 1. 2013 všechny významné výdaje (vyjma poplatků za správu účtu apod.) směřovaly právě ve prospěch účtu žalobkyně č. 2345620052/5500, ze

kterého žalobkyně prováděla úhrady faktur a dalších položek způsobilých výdajů dotace, jak sama uvedla ve vyjádření ze dne 28. 11. 2014 založeném ve spisovém materiálu.

34. Lze tak uvést, a to i s přihlédnutím k celkovým výdajům za období do 18. 2. 2013 (viz Soupiska účetních dokladů ze dne 25. 4. 2013), že výdaje odcházející z účtu č. 2345620058/5500 byly vzhledem k příjmům z ostatní činnosti a příjmům z prostředků pocházejících jako příjem z dotace ve zcela zřejmém nepoměru, jelikož v případě, kdy žalobkyně skutečně vynaložila z převedené částky ve výši 1 725 000 Kč pouze částku ve výši 370 875,20 Kč na způsobilé výdaje, by konečný (byť záporný) zůstatek na tomto účtu musel být zcela zřejmě vyšší.
35. Taktéž lze přisvědčit žalovanému, že skutečnost, že z poskytnuté dotace byly žalobkyní hrazeny i výdaje zcela nesouvisející s projektem, potvrzuje rovněž časový harmonogram převodu peněz a následné hrazení (způsobilých) výdajů, jelikož první ze způsobilých výdajů byl uskutečněn až dne 25. 1. 2013, tedy více než měsíc poté, co byla na účet převedena první dílčí finanční částka z poskytnuté dotace (dne 17. 12. 2012 ve výši 700 000 Kč) a až poté, co na účet byla převedena téměř celá poskytnutá dotace. V mezidobí tak zcela zřejmě byly z účtu (resp. z částky poskytnuté dotace) hrazeny i jiné, s projektem nesouvisející výdaje (viz výpisy z účtu č. 2345620058/5500 založené ve správním spise).
36. Na základě výše uvedeného nelze souhlasit s námitkou, že se žalovaný nezabýval účelovostí čerpání finančních prostředků v souladu s projektem. Z napadených rozhodnutí naopak vyplývá, že se žalovaný účelovostí čerpání peněžních prostředků zabýval v rámci odvolacího řízení (viz zejména str. 4-6 obou napadených rozhodnutí) a svůj závěr taktéž náležitě odůvodnil i s tím, že v napadených rozhodnutích vysvětlil důvod, pro který má za to, že žalobkyně porušila podmínky udělené dotace. Jak již soud uvedl výše, a jak uvedl taktéž žalovaný v obou napadených rozhodnutích, žalobkyně porušila podmínky dotace tím, že poskytnuté finanční prostředky použila v rozporu s jejich účelem a nikoliv tím, že je (pouze) převedla na jiný bankovní účet. Žalobkyně v řízení před správními orgány ani v řízení před soudem nevysvětlila, z jakého důvodu byly peněžní prostředky mezi jejími bankovními účty převáděny (vyjma prostého konstatování, že tak bylo činěno z „*technických důvodů*“, což je pojem obecný a bez dalšího nic neříkající).
37. Na základě výše uvedeného tak lze uzavřít, že žalobkyně využila poskytnuté finanční prostředky ve výši 1 355 445,06 Kč v rozporu s rozhodnutím o poskytnutí dotace, resp. v rozporu s bodem 4.6. Příručky příjemce. Žalovaný detailně popsal rozhodný skutkový stav a rozvedl právní závěry z něho vyplývající, přičemž výroky napadených rozhodnutí mají v těchto závěrech oporu; vypořádal rovněž dostatečně i všechny odvolací námitky žalobkyně. Soud tedy dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Za splnění podmínek uvedených v § 51 odst. 1 s.ř.s. tak učinil bez jednání (žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobkyně se k němu ve lhůtě stanovené soudem nevyjádřila).
38. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalovanému, jenž byl ve věci úspěšný, žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Praha 23. července 2019

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu